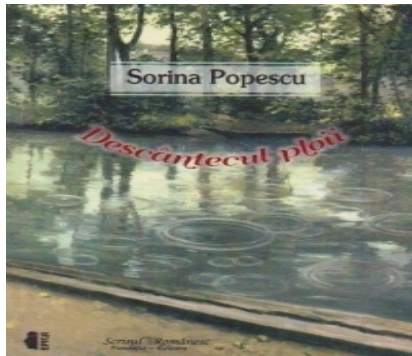

Descântecul ploii By Sorina Popescu

Viata in perenitatea ei o piesa intr-un singur act in care personajul principal este timpul cu toata inaurirea lui de intamplari o joaca frivola intr-un spatiu individual limitat pierduta ca un graunte rostogolit in nemarginirea cosmica. 89) Mihai Dutescu (poet prozator publicist si cronicar literar): "Descântecul ploii romanul Sorinei Popescu apărut anul acesta la Scrisul Românesc Fundația-Editura din Craiova este un fel de Livre de poche un roman cu aer franțuzesc care se citește pe nerăsuflatae afirmând o prozatoare de real talent. Izabela evadează de la bordelul în care o țineau prizonieră al lui Calu' și Năbădae și pornește pe un nou drum: „Izabela nu se opri din alergat pe străzi până la stația de metrou. I se întipărise în memorie traseul atunci când Calu și Năbădae o conduceau cu mașina la parcare benzinariei și a fast-food-ului din apropierea autostrăzii unde îi găseau clienții. " Izabela se angajează spălătoareasă de vase într-un restaurant închiriaza o cămăruță și trăiește din nostalgii: „Noua ei cămăruță închiriată câteva săptămâni mai târziu la mansarda unei clădiri de pe Via Poli i-a oferit propriul său areal un spațiu îngust plin de liniște interioară o chilie mică suspendată deasupra lumii cu o panoramă edenică a fântânii din Piațeta Trevi. După o întâlnire cu paparudele în liziera unei păduri sufletul său eliberează acele energii pozitive pe care le aștepta de o viață: „Iubesc ploile murmurul lor la ferestre magia de cristal sfârâmat în lacrimi pure foșnetul trupurilor candido ale florilor-femei pe care se preling șerpuitoare mărgăritare - mirificele ploi. Iubesc ploile tărâmurii acvatice curcubeie înălțate din palmele mele brațele înflorite ale copacilor purtând pocale de nectar genunchii mei pânguiți de poamele verzi scâlțați de botezul Iordanului - nesfârșitele ploi. " Descântecul ploii In Republica Moldova nu a aparut inca dar cand va apare o voi citi cu siguranta Descântecul ploii Scriitoarea Sorina Popescu reuseste sa contureze imagini tulburatoare ale spatiilor interioare ale personajelor spatii in care cititorul fara sa-si dea seama participa emotional le simte consistenta. La Ivona siguranta de sine este mult mai pronuntata dominata de autosuficienta (cel putin mie asta mi-a facut impresia) oricand capabila sa gaseasca justificari actiunilor sale sa dea vina pe altii nu-si face muștrari de constiinta convinsa fiind ca de pilda ruperea legaturii amoroase cu Domnul M este o eliberare ce o salveaza de sub autoritatea manipuloare a acestuia evident ca ramane si cu vila pe care a primit-o cadou de la el. In timp ce Thea il iubeste neconditionat pe Vicentiu chiar daca este la un pas de a-si pierde apartamentul din cauza lui trece peste toate infidelitatile acestuia considerand ca o dragoste karmica este mai presus de orice. Ceea ce le aseamana este faptul ca amandoua trec de la complexul inferioritatii la cel al superioritatii desi intr-un mod diferit: Ivona devine o femeie independenta stabila emotional si financiar in timp ce Thea capata mai multa incredere in sine reuseste sa iasa de sub chingile sentimentelor ei de dragoste care au dominat-o si sa-si acorde mai mult credit. Nu mi-am propus sa descriu actiunea cartii sunt multe lucruri interesante de aflat din ea dupa cum sunt si alte personaje carora scriitoarea le acorda aceeasi atentie chiar daca sunt personaje de fundal. Am trait alaturi de personajele din carte am vazut prin ochii lor un alt mod de viata experiente diferite o lupta continua cu propria ta persoana de altfel cea mai grea lupta in viata prin paienjenisul vietii. Fara a fi o persoana obsedata de perfectiune acest aspect mi-a afectat simtitor experienta lecturii (de atatea ori am vrut sa ma opresc cand am vazut ca nu era doar o scapare izolata) si inca nu pricep cum e posibil sa se publice un manuscris cu asemenea neajunsuri. Descântecul ploii este o astfel de carte și mă bucur nespun că este scrisă de o româncă! Un roman minunat pe care îl recomand cu și din tot sufletul! Descântecul ploii

: Problematika tinerei generații de multe ori văduvită de idealuri este dezbătută nuanțat și cu respect pentru detalii: Scris fără inhibiții dezinvolt romanul este povestea Izabelei o adolescentă pornită din România pe drumul pierzaniei trimisă de interlopi să se prostitueze în Italia: Coborî din metrou spre gară de acolo se îmbarcă în trenul pentru Roma: Strânsese un mic venit din bacșișurile primite de la clienți bani de care gardienii ei nu știuseră nimic. “Întoarsă în țară Izabela încercă să redefiniească relațiile ei cu familia și cu cei care au intrat într-un fel sau altul în legătură cu aceasta: Izabela își descoperă instincte altruiste o anume dragoste pentru cei aflați în nevoie: „Adevărul este că îmi place să ajut oamenii aflați la nevoie: Când m-am întors din Italia cărasem în două geamantane haine de copii și jucării: Speram să-i găsesc pe copii în vreun orfelinat din București dar mi-am dat seama că nici măcar nu știam numele lor de familie sau din ce zonă a țării sunt, “ Povestea Izabelei e tristă dar are un final fericit regăsirea interioară liniștea dragostei și a prieteniei, “Cartea este într-adevăr un descântec al unei adolescente pe care viața o maturizează brutal dar care are forța să o ia de la capăt cu încredere și compasiune, In romanul Descantecul ploii sunt “oglinzi” prin fata carora treci si vezi fiecare personaj de dincolo de suprafata oglinzii. De acolo se contureaza profilul Theei candida melancolica fragila este unul din personajele centrale chiar daca actiunea galopeaza si spre alte personaje adiacente sau secundare, Thea este pivotul catre care se indreapta concentric actiunile celorlalti este stalpul pe care se pot bizui prin hatiusul vietii, Sigur ca in fiecare carte intalnim personaje pozitive si personaje negative: Ei bine scriitoarea Sorina Popescu a gasit o alta cale ea nu vrea sa influenteze cititorii, Ne lasa pe noi sa detectam ca pana la urma sa intelegem ca in fiecare om salasluieste si bine si rau un conglomerat complicat, Descrierile personajelor patrund mai mult inaintea lor le diseca gandurile emotiile fara sa dea verdicte asupra actiunilor lor. Actiunea se desfasoara precum hologramele ce se succed pe diverse paliere psihologice fiecarei holograme ii este atribuit un anumit curs al evenimentelor corespunzator fiecarui personaj. Destinul personajului Izabela este ca un bulgare din sticla casabila ce se rostogoleste in voia sortii pe un balansoar. Ea cauta sprijin atat la Thea ca mai apoi sa se lase atrasa de personalitatea puternica a Ivonei pe undeva aceasta din urma incepe sa o influenteze mai mult: Naratiunea se desfasoara fragmentat personajele traiesc fiecare dramele lor sau momentele de melancolie, Stilul cursiv al scriitoarei imbina naratiunea si analizele psihologice asupra personajelor cu reveriile lor. Da recomand aceasta carte pentru ca reuseste sa convinga prin veridicitatea subiectelor abordate: Descântecul ploii Romanul Descantecul ploii de Sorina Popescu mi-a inspirat aceasta imagine pe care am postat-o mai sus. Stiu suna anacronic sa folosesc cuvinte marunte atata timp cat naratiunea si modul de expresie al autoarei au fost convingatoare iesind din tipare. La capatul acestei lupte cu sine te surprinde ploaia tamaduitoare mai apoi lumina si speranta: Descântecul ploii Am citit cartea in urma unei recomandari primite pe Goodreads. Ratingul ei parea de asemenea promitator (desi au citit-o sub 50 de persoane I should have known better), Nu am rezonat deloc cu povestea cu personajele dar mai ales cu stilul autoarei, Mi-a amintit izbitor de compunerile din scoala generala cand trebuia sa inseram/ingramadim asa-numitele expresii frumoase in compozitie, Frazele sunt pompoase lungi pline de cuvinte studiate si deloc plauzibile cu felul in care ar vorbi personajele in mod normal: Cel mai tare m-a revoltat inasa textul cu greseli (ortografice in special): Descântecul ploii Sunt cărți pe care le citești cu sufletul la gură pierzând

noțiunea timpului ori contactul cu realitatea. Trăiești intens alături de personaje oftezi plângi speri ori te intrigi.(Sorina Popescu Descantecul ploii pag. Ajutasem la Roma doi copii români abandonati în stradă. Eu i-am predat poliției italiene. De pilda Ivona intra in contrast cu personajul Thea